



KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

nr 7 (558)/2011

ISSN 1230-9990

Polski Związek Krótkofalowców jest wiodącą organizacją, skupiającą osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego. PZK dba o rozwój służby radioamatorskiej i radioamatorskiej satelitarnej w Polsce. PZK jest reprezentantem osób zainteresowanych technikami radiowymi wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych.

„Krótkofalowiec Polski” – organ prasowy ZG PZK ukazuje się od 1928 roku
Wydawca ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa Polski Związek Krótkofalowców
Redaktor Naczelny
Barbara Machowiak SQ3VB
sq3vb@pzk.org.pl, tel. 517 193 682
Sekretariat ZG PZK
ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz adres do korespondencji:
skr. poczt. 54, 85-613 Bydgoszcz 13
tel./fax 052 372 16 15,
e-mail: hqpzk@pzk.org.pl,
strona internetowa www.pzk.org.pl
Konto bankowe:
33 1440 1215 0000 0000 0195 0797
Centralne Biuro QSL – adres jw.
Prezydium ZG PZK
Prezes:
Piotr Skrzypczak SP2JMR
sp2jmr@pzk.org.pl, belid04@infoserve.pl
Wiceprezysi:
Jan Dąbrowski SP2JLR (ds. organiz.)
jandab@fire.one.pl, sp2jlr@pzk.org.pl
Bogdan Machowiak SP3IQ (ds. sport.)
sp3iq@pzk.org.pl
Sekretarz PZK:
Tadeusz Pamięta SP9HQJ
sp9hqj@pzk.org.pl, sp9hqj@poczta.fm
Skarbnik:
Sławomir Chabiera SP2JMB
slawek@sp2jmb.pl
Główna Komisja Rewizyjna
Przewodniczący:
Jerzy Smoczyk SP3GEM,
sp3gem@wp.pl
Wiceprzewodniczący:
Witold Onaczyszyn SP9MRO,
sp9mro@polla.pl
Sekretarz:
Witold Malinowski SP9AAV,
sp9aav@gemini.net
Członkowie GKR:
Jerzy Jakubowski SP7CBG,
sp7cbg@gmail.com
Marcin Skóra SQ2BXI,
bxi@interna.pl
Inne funkcje przy ZG PZK
Award Manager PZK:
Andrzej Buras SQ7B
sq7b@pzk.org.pl
ARDF Manager:
Krzysztof Jaroszewicz SQ2ICY
krzysztof.jaroszewicz@gazeta.pl
IARU-MS Manager:
Władysław Grabowiecki SP3SUZ
sp3suz@neostrada.pl, tel. 509 411 556
Contest Manager
Kazimierz Drzewiecki SP2FAX
sp2fax@wp.pl
Manager-Koordinator ds. Łączności Kryzysowej PZK (EmCom Manager)
Rafał Wolanowski SQ6IYR
sq6iyr@o2.pl
VHF Manager:
Piotr Szolkowski SP5QAT
pkukf@pzk.org.pl
QTH Manager:
Paweł Bogubowicz SQ6OXX
sq6oxx@panex.com.pl
Packet Radio Manager:
Marek Kuliński SP3AMO
sp3amo@pzk.org.pl
Manager OH PZK:
Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC
sp3tyc@pzk.org.pl
KF Manager PZK: Bogdan Rzedzicki SP7DRV e-mail
sp7drv@pzk.org.pl
Oficer Łącznikowy: IARU-PZK - Paweł Zakrzewski SP7TEV
sp7tev@wp.pl
Administrator portalu i systemów informatycznych PZK
- Zygmunt Szumski SP5ELA e-mail: admin@pzk.org.pl
Redakcja Radiowego Biuletynu Informacyjnego PZK
Jerzy Tadeusz Kucharski SP5BLD
ul. Sułkowskiego 21,
05-825 Grodzisk Mazowiecki
tel. 022 724 23 80, 0607 928029, 0603 545765,
0505 207773, 0604 714321, Skype: sp5bid
Od listopada 2007 zmiany częstotliwości nadawania: nie-
dziela godz. 10.30 na QRG 3700 kHz lub 7090 kHz ± QRM
Program TV o krótkofalowcach
„Krótkofalowcy Bis” www.videoexpres.pl



Od Redakcji

Drogie Koleżanki, drodzy Koledzy! W lipcowym numerze „Krótkofalowca” polecam relacje ze spotkania ŁOŚ 2011 oraz wizyty Mirosława Hermaszewskiego w Podgrodziu. Zachęcam także do przeczytania pierwszej części arcydzieł historii radiostacji „Błyskawica” oraz pomocnych Porad Prawnych, gdzie można znaleźć niezbędne informacje dotyczące pozwoleń klubowych.

Vy 73! Basia SQ3VB

Znak Towarowy PZK

Polski Związek Krótkofalowców otrzymał dokument pod nazwą „Świadectwo Ochronne”, na mocy decyzji o udzieleniu prawa ochronnego z dnia 26 stycznia 2011 roku. Oznacza to, że PZK może dochodzić praw z tytułu używania tego

znaku przez osoby nieuprawnione. Do posługiwania się tym znakiem mają prawo oddziały, kluby ogólnopolskie, kluby terenowe PZK, członkowie PZK oraz stowarzyszenia, które mają to prawo określone w porozumieniu lub w umowie.

Piotr SP2JMR

Spotkanie w Ministerstwie Infrastruktury

24 maja br. w Ministerstwie Infrastruktury odbyło się spotkanie przedstawicieli kilku stowarzyszeń zrzeszających m.in. krótkofalowców. W trakcie spotkania poruszono szereg problemów i zagadnień sygnalizowanych i poruszanych w większości przez PZK w kontaktach zarówno z UKE jak i MI. Jak informuje Pani Naczelnik Beata Borucka – Dobrzyńska z MI, która była bezpośrednim realizatorem spotkania ze strony Ministerstwa,

proponując wniesione przez reprezentowane środowiska zostały zanotowane i przyjęte do wiadomości. Nie zmienia to istoty procesu konsultacyjnego projektów rozporządzeń oraz ustaw, które mają swój tryb i są w odpowiednim czasie umieszczane na portalu MI w Biuletynie Informacji Publicznej. Wówczas każda osoba prawna lub fizyczna zainteresowana tematem może wnieść swoje propozycje do zmian lub uwagi kierując je na wskazany w BIP adres.

PZK od 8 lat aktywnie uczestniczy w konsultacjach aktów prawnych związanych z łącznością, radiokomunikacją oraz informatyką. Tak jest i tym razem.

Piotr SP2JMR

Informacje z ITU

W Genewie w dniu 16 maja 2011 – światowi przywódcy zgromadzili się w Genewie na Forum WSIS 2012, w tym tygodniu prace nad strategiami bardziej efektywnego wykorzystywania potęgi i zasięgu technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) w celu przyspieszenia postępów w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju w zasadniczych dziedzinach, takich jak zdrowie i edukacja. Współorganizowana przez ITU, UNESCO, UNCTAD oraz UNDP Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego (16–20 maja) jest największym na świecie corocznym

spotkaniem w zakresie technologii ICT na rzecz rozwoju społeczności międzynarodowej, włączając w to agendy ONZ, rządy państw, społeczeństwo obywatelskie oraz przedstawicieli branży ICT. Zaproszeni na poranną ceremonię otwarcia prelegenci to ministrowie i deputowani z 17 krajów, w tym z Afganistanu, Burundi, Finlandii, Indii, Meksyku, Omanu, Filipin, Polski, Rosji, i Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Przewodniczący ITU, Dr Toure, podkreślił wagę dostępu do szerokopasmowych technologii ICT w kontekście gospodarczego i społecznego każdego kraju.

Paweł SP7TEV

Spotkanie w Gorzowie

W sobotę 14.05.2011 odbyła się pierwsza edycja Gorzowskich Spotkań Krótkofalowców. W imprezie wzięło udział ponad 60 osób, wśród których było 52 krótkofalowców oraz 10 osób z ich rodzin. Najwięcej było gorzowian, ale przybyli także goście z regionu od Słubic po Szczecin. Pogoda dopisała. W czasie spotkań pracowały stacje KF i UKF pod klubowym znakiem SP3YPR, odbywały się pokazy filmów i fotografii, była także mała giełda. Dużym powodzeniem cieszyło się stoisko z amatorskimi antenami i sprzętem radiowym. Ponadto można było spróbować swoich sił w zawodach telegraficznych CQ WW DX Contest na symulatorze komputerowym, który został uruchomiony na Commodore C64 w ramach kącika nostalgii komputerowej. Działał także punkt HamRadio POI, gdzie można było bezpośrednio wpisać swoje położenie do bazy danych nawigacji samochodowej. Zaprezentowano kilka anten do pracy w terenie. Dzięki uprzejmości Telewizji Polskiej w Gorzowie Wielkopolskim mieliśmy także szansę obejrzeć profesjonalną, mobilną stację satelitarną. Wóz satelitarny (w skrócie tak nazywany) to stacja nadawczo-odbiorcza pracująca powyżej 10 GHz. Wrażenie robiły wzmacniacze redundantne po 200 W na zakres 14 GHz oraz inne wyposażenie umożliwiające pomiary w tych zakresach częstotliwości, a także automatyzowane anteny, kamery, monitory, miksery. Patrząc na frekwencję i uśmiechy uczestników spotkania uznaliśmy je za udane, tym bardziej, że odbyły się one w Gorzowie po raz pierwszy. Bardzo dziękuję wszystkim, którzy zaangażowali się w or-

ganizację imprezy i wszystkim, którzy nas odwiedzili.

Rafał SP3HTF

P.S. Z relacji uczestników wiem, że spotkanie było bardzo udane i ciekawe. Bardzo ważnym aspektem naszych zjazdów jest ich wydźwięk na zewnątrz środowiska. Nam wydać się może dziwnym fakt, że wielu ludzi nie wie czym jest krótkofalarstwo. Społeczeństwo nie jest jednak zorientowane w tym, czym się zajmujemy i co możemy dobrego uczynić właśnie dla nich. Nic, albo prawie nic nie wiadomo na temat naszych alternatywnych sieci łączności bezpieczeństwa. Ta niewiedza potęguje jeszcze tzw. „lęk przed nieznanym”, co w konsekwencji przysparza nam wielu kłopotów np. w sprawach antenowych. Organizatorom gorzowskiego spotkania dziękuję za promocję krótkofalarstwa.

Piotr SP2JMR

Informacja ITU

W dniu 27 maja 2011 w siedzibie ITU w Genewie miało miejsce bardzo ważne dla służby amatorskiej jednodniowe spotkanie (Forum) dotyczące kompatybilności między systemami PLT a służbami radiokomunikacyjnymi. Przedstawiono 15 interesujących prezentacji. IARU reprezentowali: Peter Chadwick G3RZP – konsultant techniczny 1 Regionu IARU i Christian Verholt OZ8CY – przewodniczący Grupy Roboczej EMC 1 Regionu IARU. Jak można się było spodziewać, nie był obecny żaden przedstawiciel polskiej administracji łączności. Przedstawione prezentacje znajdują się na stronie internetowej ITU.

Krzysztof SP5HS

Akcja aktywacji powiatu Zwoleń (R-EN)

W dniach 7–8.05.2011 operatorzy klubu SP5PBE z Warszawy aktywowali powiat Zwoleń. Używano znaku SP5PBE/5. Stacja wzięła udział w zawodach: Strażackich, Dolnośląskich i ARI (symbolicznie). W czasie 36 godzin pracy przeprowadzono 1200 QSO. W akcji wzięli udział operatorzy: Zygi SP5ELA, Adam SP5JTF, Marek SQ2CFB (wsparcie techniczne). Wsparcie logistyczne SP5VJO i SQ5MO.

Powiat zwoleński na przestrzeni lat 1999–2011 był uważany za jeden z najtrudniejszych do zrobienia i potwierdzenia w ramach realizacji programu dyplomu SPPA. Aktywacja powiatu Zwoleń nastąpiła na wniosek wielu Kolegów z SP chcących zrobić dyplom SPPA w wersji „ALL” (379 powiatów). Dyplom SPPA w wersji „ALL-CW” ma tylko jeden polski krótkofalowiec: Janek SP2B.

Zygi SP5ELA

Prezent dla PZK

Tomek SP5CCC „Naczelny Historyk PZK”, współautor i wydawca książki pt. „Lwowski Klub Krótkofalowców- zarys dziejów” przekazał dla PZK 100 egzemplarzy tego opracowania.

O książce pisaliśmy wielokrotnie, a PZK zakupiło w 2008 roku 100 egzemplarzy, które trafiły głównie do OT i osób funkcyjnych PZK. Otrzymane książki będą przeznaczone na nagrody i upominki przy ważnych dla nas okazjach.

Tomkowi serdecznie dziękuję za ten wspaniały gest, który przyczyni się do ugruntowania znajomości historii polskiego krótkofalarstwa.

Piotr SP2JMR

Po ćwiczeniach EmCom

Uczciwie należy powiedzieć, że frekwencja była średnia, ale i tak cieszy zaangażowanie stacji indywidualnych oraz sztabowych dzięki którym było czego posłuchać na paśmie. Większość komunikatów była nadawana i przekazywana poprawnie. Oczywiście nie obyło się bez błędów.

Jedną z przyczyn średniej frekwencji mogło być wprowadzenie formatu IARU, czego do tej pory nie było. W poprzednich edycjach używane były logi przygotowane na potrzeby ćwiczeń, było w nich mniej pól do wypełniania. Teraz został zastosowany pełny format wiadomości zalecany przez IARU, który na pierwszy rzut oka nie jest zachęcający, ale jak wiemy w praktyce nie okazuje się on aż tak problematyczny. Musimy pamiętać, że jednym z założeń ćwiczeń było zapoznanie się z tymi właśnie procedurami. Na frekwencję mógł mieć również wpływ podział ćwiczeń na 4 części (może aż 4). Ustalając różne ich fragmenty kierowano się urozmaicheniem ćwiczeń w postaci różnych zadań dla uczestników i stacji sztabowych. Może okazało się, iż to za dużo na raz. Z problemami z frekwencją borykają się również ćwiczenia GlobalSET, gdzie także opornym wydaje się format IARU.

Kolejną edycję należy opracować zwięźle i inaczej. Jednym z elementów, który bym zmienił to „Tekst wiadomości” na dowolny, a nie narzucony z góry. Jeszcze jest szereg elementów, które trzeba przekształcić. Zastanawiam się, czy utworzenie 9 stacji sztabowych nie spowodowało zmniejszenia „intensywności” ćwiczeń. Temat pod dyskusję oraz rozważę.

Omijanie regulaminu przez niektórych uczestników, czyli zapewne jego nieznanomość, było przyczyną pewnych nieporozumień na paśmie. Niektórzy próbowali wprowadzić swoje elementy wykraczające poza format wiadomości IARU. Z informacji jakie do mnie docierają to nie wszystkie stacje sztabowe zdołały wymienić komunikaty z ośmioma pozo-



stałymi. Nie wiadomo czy to tylko z powodów propagacji, która w niektórych regionach była kłopotliwa, czy z innych. Przypominam, że logi muszą przesłać również okręgowe stacje sztabowe.

Szersze podsumowanie zostanie opracowane po otrzymaniu wszystkich logów oraz relacji z ćwiczeń. Ćwiczenia SP EmCom, które są już za nami dostarczają wielu refleksji oraz pomysłów na usprawnienie SP EmCom. Pozdrawiam,

Rafał SQ6IYR

P.S. Tekst ten został przekopiowany z listy dyskusyjnej EmCom w całości, także dlatego, aby Koledzy, którzy dotychczas nie włączyli się do żadnej sieci łączności bezpieczeństwa mieli wgląd w specyfikę tej działalności.

Piotr SP2JMR

Przygotowania do ćwiczeń EmCom

W ramach przygotowań do ćwiczeń w łączności kryzysowej Radioklub PZK SP2PAQ z Białych Błót zaopatrzył się w solarne źródło alternatywnego zasilania. Bateria słoneczna będzie oczywiście przydatna także poza łącznością kryzysową. SP2PAQ jest jednym z najaktywniejszych klubów w OT04, a zrzeszeni w nim krótkofalowcy często pracują z terenowymi QTH. Pomysł godny naśladowania.

Piotr SP2JMR

Dzień dziecka i SP2PAQ

W dniu 1 czerwca 2011 od godz.10.00 w Zespole Szkół w Łochowie k. Bydgoszczy odbyły się pokaz łączności oraz prelekcje dla dzieci i młodzieży z gminy Białe Błota, uczących się właśnie w tej szkole. Spotkanie zostało zorganizowane przez Klub SP2PAQ z jego prezesem Krzysztofem SP2IHI na czele.

O krótkofalarstwie i historii radia opowiadali: Andrzej SP2CA Krzysztof



SP2IHI, Zbigniew SP2IU oraz piszący te słowa Piotr SP2JMR. Dzieci z dużym zainteresowaniem słuchały o naszym hobby. Ciekawostkami były radiostacja zasilana z akumulatora ładowanego baterią słoneczną oraz przenośne urządzenie, z którego Zbyszek SP2IU prowadził QSO przez przemiennik.

Dzieci spontanicznie zareagowały na zapytanie czy chcą rozmawiać przez radio z ISS. Po rozmowach z Panem Mirosławem Donarskim, Dyrektorem Zespołu Szkół im Jana Pawła II w Łochowie uzgodniliśmy, że podejmiemy wspólnie starania o zapisanie szkoły do kolejki oczekujących na łączność z ISS. Nie jest to prosta sprawa. Łączą się z nią znaczne wymagania sprzętowe oraz spory wysiłek logistyczny. Miejmy nadzieję, iż znajdą się chętni do pomocy w realizacji tego trudnego przedsięwzięcia.

Spotkanie było częścią imprezy organizowanej w szkole z okazji Dnia Dziecka i nie było ono jedynym w SP, w którym wzięli udział krótkofalowcy. Czekamy na dalsze relacje.

Bez takich spotkań nie będzie młodych krótkofalowców. Z doświadczenia wiem, że średnio na 100 dzieci, które się zetknęły krótkofalarstwem najwyżej 1-2 podejmuje jakiegokolwiek działania, czyli stara się czegoś więcej dowiedzieć lub idzie na kurs. Natomiast z 10 dzieci, które zdały egzamin, krótkofalowcami zostaje mniej niż połowa. Reszta chowa pozwolenie radiowe lub tylko świadectwo operatorskie do szuflady. Dlatego właśnie potrzebny jest udział nas krótkofalowców w masowych imprezach z udziałem dzieci i młodzieży.

Piotr SP2JMR

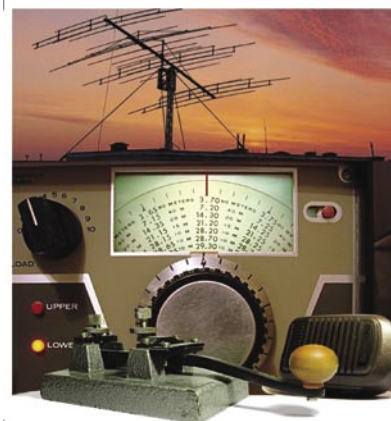
Historia krótkofalarstwa napisana zyciorysami

Informuję kolegów, że otrzymałem z drukarni swoją najnowszą książkę pt. „Wywołanie ogólne”. Jest ona kontynuacją wydania internetowego pt. „Krótkofalarstwo moją pasją”. Obecna, obszerna książka licząca 400 stron, jest poszerzona o 70 procent nowymi wspomnieniami krótkofalowców z Polski i innych krajów. Lektura książki jest fascynująca. Czyta się ją z zapartym tchem. Taka jest opinia pierwszych jej czytelników. Zdaniem Zbyszka VE3CTL z Kanady powinna się ona znaleźć w biblioteczkę każdego polskiego krótkofalowca. Niestety nakład publikacji jest niewielki i nie będzie ona dostępna w księgarniach oraz w wersji elektronicznej w Internecie. Cena książki jest przystępna – 30 zł. Można ją nabyć u autora (Ryszarda SP4BBU) przelewając na jego konto kwotę 30 zł. za książkę i 5 zł. za przesyłkę (priorytet, koperta bąbelkowa). Razem 35 zł. Dane

do przelewu: Ryszard Reich ul. Żytnia 84, 10-803 Olsztyn. Nr. konta: 74 1020 3541 0000 5502 0184 5775.

W tytule przelewu podać: Książka „Wywołanie ogólne”, swoje imię, nazwisko i adres. Wpłaty przyjmowane będą do 10 czerwca br. z powodu wjazdu autora na urlop. Wysyłanie książek i przyjmowanie wpłat będzie wznowione po 1 lipca br.

Ryszard SP4BBU



Ryszard Reich SP4BBU

Wywołanie ogólne...
(wspomnienia krótkofalowców)

Posiedzenie ZG PZK

W dniu 21 maja 2011 odbyło się w Burzeninie k. Sieradza posiedzenie ZG PZK. Wzięło w nim udział 23 członków ZG. Zarząd Główny podjął następujące uchwały:

- o przyjęciu protokołu z Posiedzenia z czerwca 2010 r.
 - o nadaniu Złotej Odznaki Honorowej Koledze Januszowi SP9LAS z Tarnowskiego OT PZK
 - o nadaniu 21 Odznak Honorowych PZK
 - o zatwierdzeniu bilansu i sprawozdań finansowych za 2010 r.
 - o przeznaczeniu kwoty nadwyżki z roku 2010 na zwiększenie przychodów w roku obrotowym 2011
 - o wysokości składek na rok 2012 - zgodnie z propozycją prezydium
 - ZG PZK uchwalił nowy zmieniony Regulamin Głosowania Elektronicznego na podstawie propozycji OT73.
- Posiedzenie było bardzo konstruktywne, a wystąpienia członków ZG PZK oraz GKR były nacechowane głęboką troską o przyszłość PZK. Dziękuję Członkom ZG PZK, GKR PZK oraz Gościom Posiedzenia za przybycie i udział w Posiedzeniu. Podjęte uchwały z całą pewnością posunęły nasze stowarzyszenie o kilka kroków naprzód.

Piotr Skrzypczak SP2JMR prezes PZK

ŁOŚ 2011 – reminiscencje po rekordowym spotkaniu

Tegoroczny ŁOŚ, czyli ogólnopolskie spotkanie krótkofalowców na granicy trzech województw Łódzkiego, Opolskiego i Śląskiego było prawdziwym sukcesem organizacyjnym. Frekwencja wyniosła ok. 1000 osób, w tym zarejestrowanych w sekretariacie aż 717. To o ponad 100 uczestników więcej niż przed rokiem i to pomimo nieco kapryśnej pogody.

Spotkanie rozpoczęli organizatorzy, z Henrykiem SP7FUZ na czele. Po nich miałem i ja swoje 5 minut, a dalej głos zabrali goście spotkania w osobach szefa Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego powiatu Olesno oraz Pana Janusza Antczaka, Burmistrza Wielunia. Ciąg dalszy przebiegał zgodnie z planem. Ważnym i bardzo ciekawym było wystąpienie Ryszarda SP4BBU, autora jednej z najciekawszych publikacji o krótkofalarstwie pt. „Wywołanie ogólne”. Ryszard opowiadał o wspomnieniach krótkofalowców i o kulisach ich pozyskiwania w taki sposób, że pustozęjący nieco po części wstępnej namiot prelekcijny zaczął się w szybkim tempie zapełniać. Książki, zarówno tą wymienioną jak i Wiesława SQ5ABG „Moja Błyskawica” można było nabyć podczas trwania imprezy.

Z ust Ryszarda SP4BBU usłyszeliśmy o zamiarze napisania „Polskiego podręcznika dla krótkofalowców” czyli „Hand Booka” na wzór wydawnictw innych bratnich zagranicznych stowarzyszeń krótkofalarskich. Rozmowy na ten temat prowadziliśmy w składzie SP5AHT, SP4BBU i SP2JMR.

Kolejne prelekcje dotyczyły konstrukcji „home made”, ogólnie QRP, emisji D-Star konstrukcji antenowych. Wszystkie one cieszyły się ogromnym zainteresowaniem ze strony uczestników spotkania. Dla tych, którzy nie bywają na ŁOŚ-u dodam, że cały teren jest bardzo dobrze nagłośniony i prelekcje są



„Uczestnicy ŁOŚ-a 2011” foto Adam SP6EBK

słyszane nawet w najdalszych zakątkach zgromadzenia.

Najbardziej charakterystycznym elementem spotkania była radiostacja R-140 na samochodzie Star 660 należąca do klubu SP9KDA w Olesnie. Pojazd i radiostacja są w stanie pełnej gotowości i całkowicie sprawne, a to dzięki wielkiemu zaangażowaniu Zdzisława SQ6IUF (część radiowa) oraz Grzegorza SQ9OUA znakomitego mechanika, dzięki któremu samochód jest cały czas gotowy do wyjazdu.

Jak zwykle przy takich okazjach działa spora giełda. Można było kupić wszystko lub prawie wszystko. Tak jak i w ubiegłym roku na w spotkaniu uczestniczyło, aż 3 przedstawicieli firmy ICOM, którzy prezentowali szeroką ofertę produktów tej firmy przeznaczoną dla krótkofalowców. Na „łosiowej górze” można było spotkać większość aktywnych i mniej aktywnych krótkofalowców. Reprezentowane było 8 okręgów SP za wyjątkiem SP1, a to chyba ze względu na znaczne odległości. Główny nurt dyskusji sprowadzał się tym razem do spraw technicznych oraz urzędowych tj. naszego prawa do stawiania anten, zmiany trybu wydawania pozwoleń klubom krótkofalarskim oraz zgłoszeń do organów ochrony środowiska.

Celowo nie piszę tu szerzej o tematach technicznych prezentowanych podczas prelekcji. Te zagadnienia zrelacjonuje najlepiej Kol. Andrzej Janeczek SP5AHT Redaktor Naczelny Świata Radio, jeden z najwybitniejszych rodzimych konstruktorów urządzeń „home made” dla krótkofalowców.

Głównymi organizatorami tegorocznego spotkania byli: Henryk SP7FUZ, Paweł SP7NJR, Maciek SP7VVK, Tadeusz SP7FDV, Janusz SQ7JZS, Włodek SQ7CGN, i cała grupa krótkofalowców z radioklubów SP7KED i SP6KDA. A najaktywniejsi w SP6KDA to Grzegorz SQ9OUD, Marcin SQ9SBF, Zdzisław SQ6IUF, Witold SQ9CWI, Marek SP9UO.

Drodzy Koledzy Organizatorzy! Korzystając z okazji w imieniu ZG PZK i wszystkich uczestników tegorocznego ŁOŚ-a serdecznie dziękuję Wam za trud i poświęcony czas.

Dlaczego ŁOŚ? Podczas ubiegłorocz-

nego spotkania ŁOŚ 2010 PZK otrzymał w użytkowanie teren, który jest miejscem naszych corocznych spotkań. Zarówno w ubiegłym tak i w tym roku deklarowałem chęć inwestowania na „łosiowej górze”. Chodzi o to by w ciągu najbliższych kilku lat powstał tam np. ośrodek sportowo-szkoleniowy PZK. Opcje realizacji tego przedsięwzięcia są bardzo różne. Od tymczasowej zabudowy drewnianej do solidnego budynku muranego. Jednakże zacząć musimy od doprowadzenia energii elektrycznej oraz od budowy studni głębinowej. To byłby początek. Docelowo „łosiowa górką” miałyby być miejscem spotkań krótkofalowców i sympatyków krótkofalarstwa oraz kursów krótkofalarskich. Jest ona także idealnym miejscem do startu w zawodach i pracy DX-owej, a to ze względu na brak przemysłu w tej okolicy i, co się z tym wiąże, kompletną ciszę w eterze i to na wszystkich pasmach.

Miejsce dobre jak każde inne. Tylko, że w tej lokalizacji mamy przychylność i chęć współpracy za strony Wójta Gminy Rudniki, starostw powiatowych w Olesnie, Kłobucku i Wieluniu oraz Burmistrza Wielunia. To są już bardzo ważne czynniki przemawiające za taką właśnie lokalizacją. Drugim, a raczej pierwszym powodem takiej właśnie lokalizacji są sami krótkofalowcy i ich ogromna aktywność na tym terenie. Można doliczyć się prawie 50 krótkofalowców w różnym stopniu zaangażowanych w organizację naszych spotkań. Są oni bardzo aktywni w eterze i w działaniach na rzecz społeczeństwa. Taka ilość Kolegów mających obecnie 30–60 lat stwarza szansę powodzenia naszej inwestycji. Część spraw natury administracyjnej jest już w trakcie realizacji.

Jest jeszcze jeden aspekt, a mianowicie ilość aktywnych krótkofalowców zamieszkujących w odległości do 150 km. Śląsk oraz Województwo Łódzkie są tu prawdziwym zagłębiem krótkofalarskim. Moim zdaniem to daje solidne podstawy na decyzję o ewentualnej inwestycji właśnie w tej lokalizacji. Najlepszym potwierdzeniem na słuszność powyższej argumentacji jest rosnąca bez względu na pogodę ilość uczestników kolejnych ŁOŚ-ów.

Piotr SP2JMR prezes PZK



„SQ9OUA oraz SQ6IUF w pomieszczeniu radiostacji R-140” foto SP2JMR

Mirosław Hermaszewski w Podgrodziu

W dniu 9 maja 2011 gościem naszej szkoły był generał Mirosław Hermaszewski. Spotkanie związane było z 50. rocznicą lotu pierwszego człowieka w kosmos, 100-leciem szkoły w Podgrodziu i zbliżającym się finale programu ARISS (łączności z Międzynarodową Stacją Kosmiczną). Generał spotkał się z uczniami punktualnie o 9.00 w sali gimnastycznej. Opowiadał o swoim locie w kosmos, przygotowaniach i morderczych treningach, o tym jak pięknie wygląda ziemia oraz jak wielki i nieogarniony jest kosmos. Jego prezentacja multimedialna zawierała dziesiątki zdjęć i rysunków przedstawiających kosmos, budowę rakiety i stacji orbitalnej. Generał bardzo dokładnie opisał cały przebieg lotu od startu do połączenia się ze stacją orbitalną oraz powrót na Ziemię. Wrażenie na zebranych wywarły informacje o wielkich ilościach paliwa, jakie pożera rakieta w ciągu jednej sekundy lotu. Uczniowie pytali generała o wiele szczegółów związanych z przebywaniem w kosmosie, czy bał się tego lotu, jak wyglądały Jego zajęcia na stacji orbitalnej. Opowieść generała była tak ciekawa, że czas spotkania upłynął w mgnieniu oka. Po wykładzie i czasie poświęconym na zadawanie pytań generał rozdawał pamiątkowe autografy. Informacje, których dowiedzieliśmy się na spotkaniu na pewno rozszerzą horyzonty zainteresowań naszych uczniów i mamy nadzieję będą inspiracją do ich indywidualnego rozwoju. Możliwość spotkania z kosmonautą przed planowaną łącznością z ISS było interesującym akcentem. Niezwykle bogata osobowość

generała i wielka życzliwość pozwoliła nam przeżyć niezapomniane chwile. Było to bardzo ciekawe spotkanie, w realizację którego nie wszyscy do końca wierzyli. Ale udało się! Naszą skromną szkołę odwiedził naprawdę wielki człowiek. To spotkanie będziemy długo pamiętać i mile wspominać.

Dzięki naszemu zaproszeniu, które generał przyjął mimo napiętego grafiku spotkań, mogli spotkać się z Nim także uczniowie szkoły w Brzeźnicy i Ostrowie. Koordynatorem spotkań był Hubert Hajduk - nauczyciel ZS w Podgrodziu.

W tym miejscu szczególne podziękowania wszystkim, którzy pomogli w organizacji tego spotkania: panu dyrektorowi, nauczycielom, sponsorom, krótkofalowcom z Dębicy i Koła, w szczególności kol. SQ8AQO i kol. SP3QFE bez których organizacja logistyczna spotkania nie byłaby możliwa. Podziękowania składamy również przybyłym gościom na ręce Pana Wójta Stanisława Rokosza, oraz uczniom.

Hubert Hajduk SQ9AOL

Komunikat Redakcji RBI PZK

Od niedzieli.22.05.2011 r. na stronie Internetowej RBI www.rbi.ampr.org jest możliwość zapoznania się z zapisem dźwiękowym z Posiedzenia Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców. Posiedzenie odbyło się w dniu 21.05.2011 w Borzeminie koło Sieradza. Pierwsza część relacji dźwiękowej z tego Posiedzenia ukazała się, już wcześniej, w niedzielnych programach RBI nadanych w dniu 22.05.2011 r. Natomiast druga część relacji dźwiękowej z w/w Posiedzenia ZG PZK znajduje się już na stronie internetowej programu RBI. Warto posłuchać co działo się w Burzynie. Redakcja RBI zaprasza do zapoznania się z całym zapisem dźwiękowym tego spotkania, który jest umieszczony na www.rbi.ampr.org. Redakcja przypomina, że Radiowy Biuletyn Informacyjny jest nadawany zgodnie ze stałym harmonogramem w każdą niedzielę.

o godzinie 8.00 L na QRG 3700 kHz +/- QRM /emisja stała/,
o godzinie 10.30 L na QRG 3700 kHz +/- QRM /emisja stała/
oraz o godzinie 22.30 L w okolicy QRG 3700 kHz /3700-3710 kHz/emisja próbna/.

Redakcja RBI prosi o raporty słyszalności programu nadawanego na falach krótkich. Telefon do Redakcji RBI: +4822 7242380 oraz tel. komórkowy +48 607928029. Poczta mailowa: sp5bld@poczta.onet.pl i sp5bld@wp.pl.

Na falach krótkich jest aktualnie nadawany, i w dalszym ciągu będzie nadawany, serwis informacyjny RBI zawierający bieżące, autoryzowane informacje prze-



ślane przez zainteresowanych programem słuchaczy. Te, nadesłane przez słuchaczy informacje, będą umieszczane również na stronie internetowej Radiowego Biuletynu Informacyjnego: www.rbi.ampr.org

W związku z zapytaniem i wątpliwościami Redakcja RBI informuje, że program dla słuchaczy w kraju jest nadawany na falach krótkich zgodnie z harmonogramem jak wyżej.

Jerzy Kucharski SP5BLD

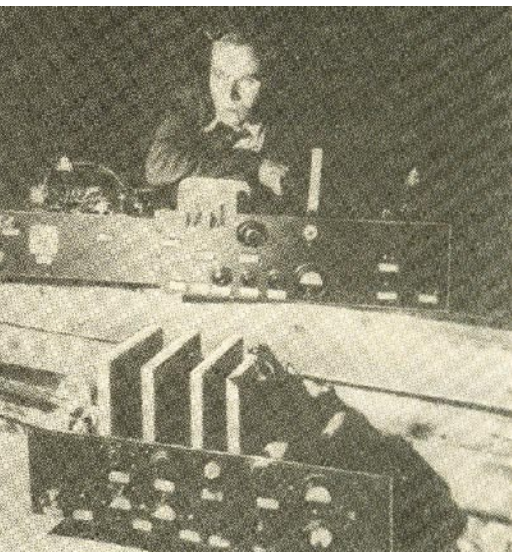
Projekt ARISS

O godzinie 8.00, tuż przed oczekiwaną wizytą gen. Hermaszewskiego w szkole w Podgrodziu, odbyła się lekcja multimedialna w ramach realizowanego przez szkołę Projektu ARISS. Wykład prowadził dr Arkand Budzianowski z Uniwersytetu Warszawskiego. Nasz gość przedstawił wiele ciekawych informacji dotyczących budowy i działania Międzynarodowej Stacji Kosmicznej, a także szczegółów realizacji łączności radiowej z ISS. Mówił o tym, jak żyją astronauta w przestrzeni kosmicznej, jak wyglądają loty współczesnych statków kosmicznych, w jaki sposób wymieniają się członkowie załóg. Z wykładu mogliśmy się dowiedzieć wielu ciekawostek o agencjach kosmicznych na świecie, w tym NASA, Roskosmos, ESA i JAXA. Ponadto przedstawiona była struktura międzynarodowej organizacji ARISS, która realizuje program dwustronnych edukacyjnych łączności radiowych z ISS dla dzieci i młodzieży. W trakcie wykładu na bieżąco sprawdzana była przekazywana wiedza, a uczniowie otrzymywali od prowadzącego nagrody za poprawne odpowiedzi. W wystąpieniu wykorzystane zostały materiały multimedialne pochodzące ze źródeł agencji kosmicznych za ich zgodą do prezentacji. Serdecznie dziękujemy naszemu prelegentowi za poświęcony czas i przyjazd do naszej szkoły.

Hubert Hajduk SQ9AOL



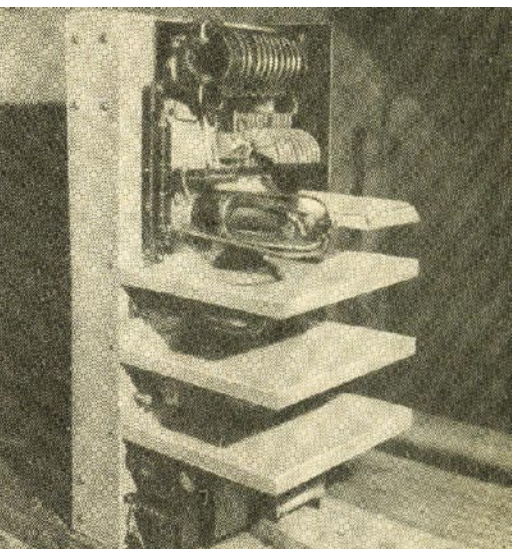
Radiostacja „Błyskawica” i jej dzieje, część 1



„BŁYSKAWICA” – to zbudowana w okresie okupacji hitlerowskiej radiostacja, która pracowała podczas Powstania Warszawskiego w 1944 roku. Jej narodzinom towarzyszyły często wydarzenia o dramatycznym przebiegu.

Już przed II wojną światową byłem krótkofalowcem, i sam budowałem amatorskie urządzenia nadawczo-odbiorcze, które eksploatowałem pod znakiem SP1ZA. Będąc członkiem wielkiej rodziny krótkofalowców, znalazłem wielu zrzeszonych w PZK kolegów o podobnych do moich zainteresowaniach, co też odegrało niebagatelną rolę w uzyskaniu sprzętu potrzebnego do zbudowania „Błyskawicy”.

W 1939 r. znalazłem się w szeregach wojska polskiego, biorąc udział w działaniach wojennych jako dowódca radiostacji SP2KL, (zbudowałem ją na polecenie ówczesnego do-wódcy kompanii łączności 7 Dywizji Piechoty). Wzięty



wraz z innymi towarzyszami broni do niewoli niemieckiej, uciekłem wkrótce z polowego obozu jenieckiego. Po powrocie do Częstochowy dowiedziałem się, że w czasie mojej nieobecności w domu gestapowcy zabrali moją radiostację krótkofalową (SP1ZA), a wraz z nią – pełne wyposażenie warsztatu radiowego, dziennik stacji, karty QSL oraz korespondencję osobistą {część urządzeń tej radiostacji oddałem władzom polskim w chwili wybuchu wojny, zgodnie z zarządzeniem ówczesnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów}.

Jednak już w 1940 r. zacząłem kompletować części i detale do nowej radiostacji. Byłem głęboko przeświadczony, iż wojna skończy się klęską Niemiec hitlerowskich i że będę mógł znów pasjonować się komunikacją radioamatorską.

Wprawdzie wiedziałem, że posiadanie radiostacji związane jest z ryzykiem utraty życia, tym niemniej jednak nie wahałem się przyjąć je jako okoliczność nierozdzielnie związaną z realizacją moich planów.

Mówi się niekiedy o krótkofalowcach, że są to ludzie dobrej woli. Ich działalność w tragicznych latach okupacji hitlerowskiej, w czasach, które były przecież wielką próbą solidarności narodowej i egzaminu patriotyzmu, przekonała mnie, iż nie jest to li tylko frazes potrzebny literaturze pięknej, aby zręcznie i obrazowo wyrazić myśl ubogą w treści.

Właśnie dzięki pomocy kolegów krótkofalowców wszedłem wówczas w posiadanie potrzebnego mi sprzętu do radiostacji. Oczywiście nie muszę chyba podkreślać, że tego rodzaju pomoc udzielana mi była z narażeniem życia przez tych kolegów. Niestety w tej chwili nie pamiętam nazwisk wszystkich tych, którzy mi wtedy pomagali, z prawdziwą jednak satysfakcją wymienię choć kilku. Byli to koledzy: Czesław Brodziak SP1QC – obecnie SP5QC, Ładysław Jakubowski SP1CU – obecnie SP9CU – Wacław Musiałowicz SP5YX, Wacław Ponikowski SP1FD – obecnie SP5FD i Antoni Znamierowski SP1DF – obecnie SP9VJ.

W ciągu trzech lat starań (1940–1942) udało mi się skompletować części składowe do radiostacji o mocy wyjściowej około 200 W, modulowanej w anodzie i w drugiej siatce końcowego stopnia nadajnika. Nie wszystkie jednak akcesoria mogłem dostać od krótkofalowców i wobec tego postanowiłem zaryzykować: wydobyć to, czego mi brakowało od Niemców.

Poznałem wówczas kierownika radiowego warsztatu naprawczego przy tzw. Ortskomendantur w Częstochowie – Karla Konigera, Austriaka z Wiednia, który powiedział mi kiedyś, że nie czuje się Niemcem i nie chce, aby go utożsamiać z hitlerowcami.

Zwróciłem się do niego, ażeby pozwo-

lił mi wybrać z podległego mu magazynu takie materiały, z których mógłbym zbudować niektóre przyrządy „serwisowe” do naprawy aparatów radiowych, ponieważ moje własne uległy konfiskacie w 1939 r. Koniger zgodził się na to i dodał, że „chciałby choć w części naprawić zło wyrządzone mi przez Niemców”.

Korzystając z okazji wybrałem z magazynu to, na czym mi najbardziej zależało, sądziłem przy tym, że ów Austriak niczego się nie domyślał, jednak późniejsze wydarzenie pokazało, że nie był na tyle naiwny i że nawet przyczynił się w pewnym sensie do uratowania „Błyskawicy” przed wykryciem Jej przez Gestapo.

Z mojego dawnego nadajnika uratowała się lampa zapasowa typu RK 28 100-watowa pentoda, nadająca się doskonale do końcowego stopnia projektowanego nadajnika. Z tą też lampą związane były duże perypetie. Nie miałem do niej zaufania, bowiem w czasie przebywania w obozie jenieckim moja rodzina ukryła ją ale tak, że przewody wewnątrz cokołu uległy korozji, powietrze przeniknęło do środka i lampa jak przewidywałem i jak się później okazało, straciła próżnię. Ale o tym nieco później.

W styczniu 1943 r. dowódca inspektoratu (kryptonim URA) zwołał niektórych dowódców odpowiednich komórek (pełniłem wtedy funkcję zastępcy szefa łączności dywizji) na naradę roboczą. Dotyczyła ona między innymi nader ważnego problemu – zabezpieczenia łączności radiowej; zdarzały się bowiem wypadki (szczególnie w rejonie Warszawy) wykrycia przez Niemców niektórych radiostacji konspiracyjnych w czasie ich pracy. Naradzie przewodniczył „Leon” (nigdy nie dowiedziałem się jego nazwiska) – przedstawiciel i główny łącznik pomiędzy Komendą Sił Zbrojnych Kraju a niektórymi inspektoratami (dywizjami). Zwrócił on wówczas uwagę na moje propozycje dotyczące systemu zabezpieczenia pracy konspiracyjnych radiostacji i po tej naradzie poprosił mnie o dodatkową rozmowę. Przedłużyła się ona do wieczora i wobec tego zaprosiłem go do domu, ofiarowując nocleg, gdyż zbliżała się godzina policyjna. W trakcie naszej długiej rozmowy zrodziła się we mnie myśl zbudowania radiostacji fonicznej, która jako sprzęt przenośny o dość dużej mocy mogłaby być oddana do dyspozycji dowódcztwa podziemnych Sił Zbrojnych Kraju i użyta w końcowej fazie walk z najeźdźcą. Wtedy właśnie zgłosiłem gotowość przekazania zebranego już kompletu części składowych do dyspozycji odpowiednich władz, deklarując je „Leonowi”.

Antoni Zębik SP7LA

(powyższe wspomnienie SP7LA zeskanowano z miesięcznika „Radioamator” z lat 1950-tych)



Pozwolenia Klubowe

Za portalem Urzędu Komunikacji Elektronicznej www.uke.gov.pl podają poniższą informację:

„Wyjaśnienia dotyczące przepisów w sprawie wydawania pozwoleń radiowych kategorii 1 i 5 na używanie amatorskich radiostacji klubowych.

W związku z występującymi rozbieżnościami w interpretowaniu przepisów dotyczących wydawania pozwoleń radiowych kategorii 1 i 5 na używanie amatorskich radiostacji klubowych (dalej zwanych „pozwoleniami klubowymi”) dla stowarzyszeń, terenowych jednostek organizacyjnych stowarzyszenia oraz stowarzyszeń zwykłych Prezes UKE przedstawia następujące wyjaśnienia.

Zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej (Dz. U. Nr 223, poz. 1472, zwanego dalej „Rozporządzeniem”) o wydanie pozwolenia klubowego może ubiegać się osoba prawna, w tym terenowa jednostka organizacyjna stowarzyszenia, a także stowarzyszenie zwykle w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm., zwanej dalej „Ustawą o stowarzyszeniach”).

§ 8. Rozporządzenia wskazuje zatem na dwie kategorie podmiotów uprawnionych do uzyskania pozwoleń klubowych tj. na osoby prawne (w tym terenowe jednostki organizacyjne stowarzyszenia) oraz na stowarzyszenia zwykle. Podkreślić należy, iż użycie przez ustawodawcę sformułowania: „Pozwolenie kategorii 1 lub 5 wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia (...)” oznacza, że uprawnioną do uzyskania pozwolenia klubowego jest tylko taka terenowa jednostka organizacyjna stowarzyszenia, która jest osobą prawną.

Wyjaśnić w tym miejscu należy jakie kategorie podmiotów zalicza się do osób prawnych. Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.) osobami prawnymi są Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną. Przykładowo wskazać należy, iż przepisy szczególne przyznają osobowość prawną:

1) spółkom kapitałowym tj. spółce akcyjnej i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.),

2) spółdzielniom - zgodnie z art. 11 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848, z późn. zm.),

3) przedsiębiorstwom państwowym - zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.),

4) jednostkom samorządu terytorialnego w tym gminie, powiatowi, województwu - zgodnie z odpowiednio:

art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.),

5) terytorialnym jednostkom organizacyjnym Kościoła Katolickiego (np.: metropoliom, diecezjom, parafiom) - zgodnie z art. 5 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.),

6) uczelniom wyższym - zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.),

7) fundacjom - zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (t.j. Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203, z późn. zm.),

8) państwowym lub samorządowym instytucjom kultury - zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.),

9) jednostkom badawczo-rozwojowym - zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618),

10) partiom politycznym - zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857, z późn. zm.),

11) związkom zawodowym - zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.). Przepis szczególny tj. Ustawa o stowarzyszeniach przyznaje osobowość prawną także stowarzyszeniom, oraz przewiduje możliwość uzyskania osobowości prawnej przez terenowe jednostki organizacyjne stowarzyszenia. Zgodnie z art. 17 ust. 1 Ustawy o stowarzyszeniach stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może rozpocząć działalność z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego. Natomiast zgodnie z art. 17 ust. 2 Ustawy o stowarzyszeniach terenowa jednostka organizacyjna stowarzyszenia może uzyskać osobowość prawną, jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje. Powyższe oznacza, że terenowa jednostka organizacyjna stowarzyszenia uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do

Krajowego Rejestru Sądowego, jednakże pod warunkiem, że przewiduje to statut stowarzyszenia (tak jak np. statuty Polskiego Związku Krótkofalowców, Związku Harcerstwa Polskiego oraz Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej). Powyższe potwierdza również stanowisko doktryny: „Przepisy art. 17 § 1 i 2 prawa o stowarzyszeniach, jako pozostające ze sobą w ścisłym związku, należy wyklądać łącznie. Zatem, aby jednostka organizacyjna pozyskała osobowość prawną, muszą być spełnione co najmniej dwa warunki. Po pierwsze, musi zezwalać na to statut stowarzyszenia. Po drugie, oddział musi zostać wpisany do rejestru stowarzyszeń.” (L. Ciulkin [w:] Wybrane problemy związane z podwójną osobowością prawną oddziałów stowarzyszeń na tle obowiązków rejestrowych, PPH 2004/8/42).

W odmienny sposób przepisy prawa regulują możliwość przyznania pozwolenia klubowego stowarzyszeniom zwykłym. Stowarzyszenie zwykle nie posiada bowiem osobowości prawnej, jednakże zgodnie z § 8 ust. 1 Rozporządzenia może uzyskać pozwolenie klubowe. Podkreślić należy, że wprowadzenie w § 8 ust. 1 Rozporządzenia możliwości uzyskania pozwolenia klubowego przez podmiot nie posiadający osobowości prawnej stanowi wyjątek od wprowadzonej w art. 29 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) zasady, iż stronami postępowania administracyjnego mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a jedynie gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne - również jednostki nie posiadające osobowości prawnej. Rozporządzenie nie wymienia innych prócz stowarzyszeń zwykłych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, które byłyby uprawnione do uzyskania pozwolenia klubowego. Oznacza to w szczególności, że nie są uprawnione do uzyskania pozwolenia klubowego jednostki organizacyjne stowarzyszeń zwykłych, gdyż przepisy prawa nie przewidują możliwości uzyskania przez takie jednostki osobowości prawnej, a w przypadku terenowych jednostek organizacyjnych art. 42 ust. 1 pkt 1 Ustawy o stowarzyszeniach wprost zakazuje ich tworzenia przez stowarzyszenia zwykle.

Zgodnie z art. 41 w związku z art. 40 ust. 3 Ustawy o stowarzyszeniach, stowarzyszenie zwykle może rozpocząć działalność jeżeli w ciągu 30 dni od dnia uzyskania informacji przez organ nadzorujący o założeniu stowarzyszenia zwykłego a sąd rejestrowy nie zakazał jego działalności. Oznacza to, że stowarzyszenie zwykle nabywa uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem o wydanie pozwolenia klubowego po upływie

30 dni od dnia uzyskania informacji przez organ nadzorujący o założeniu stowarzyszenia zwykłego chyba, że zakazano działalności stowarzyszenia.

W świetle powyższego występując z wnioskiem o wydanie pozwolenia klubowego stowarzyszenie zwykle powinno wykazać, że jest podmiotem uprawnionym do uzyskania pozwolenia klubowego. Dokumentem poświadczającym zdolność stowarzyszenia zwykłego do występowania z wnioskiem o wydanie pozwolenia klubowego może być zaświadczenie wydane przez organ nadzorujący (właściwego starostę).

Ponadto podkreślić trzeba, iż przepisy prawa nie przewidują ograniczeń co do możliwości uzyskania pozwolenia klubowego ze względu na rodzaj działalności stowarzyszenia zwykłego. Zatem nieprowadzenie przez stowarzyszenie zwykłe działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską nie stanowi przesłanki do odmowy wydania pozwolenia klubowego.

Reasumując, o pozwolenie klubowe nie mogą ubiegać się jednostki nieposiadające osobowości prawnej (poza stowarzyszeniami zwykłymi), a w szczególności: nieposiadające osobowości prawnej terenowe jednostki organizacyjne stowarzyszeń np.: oddziały terenowe, okręgi, chorągwie i hufce, nieposiadające osobowości prawnej jednostki organizacyjne stowarzyszeń np.: kluby ogólnopolskie, kluby terenowe, koła, obwody, gromady, drużyny, spółki cywilne, spółki osobowe tj. spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna, wspólnoty mieszkaniowe, jednostki organizacyjne stowarzyszenia zwykłego.

Powyższe nie oznacza jednak, że jednostki organizacyjne stowarzyszenia posiadające pozwolenie klubowe, nieuprawnione do samodzielnego występowania o wydanie pozwolenia klubowego nie mogą korzystać z uprawnień (pozwoleń) przydzielonych temu podmiotowi. Uprawnienie zostaje bowiem przyznane całemu stowarzyszeniu, czy też stowarzyszeniu zwykłemu. Oznacza to, że np.: klub ogólnopolski lub klub terenowy może używać urządzeń radiowych (radiostacji klubowych) na podstawie pozwolenia klubowego wydanego stowarzyszeniu (np.: PZK, ZHP, ZHR, LOK), w którym określono lokalizację radiostacji klubowej zgodną z lokalizacją radiostacji wskazanego klubu. W takiej sytuacji o wydanie odpowiedniego pozwolenia klubowego występować mogą osoby uprawnione do reprezentowania stowarzyszenia lub ich pełnomocnicy na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Przedstawiając powyższe, Prezes UKE wyraża nadzieję, iż występujące dotychczas problemy w sprawach dotyczących wydawania pozwoleń klubowych ulegną rozwiązaniu, a udzielone wyjaśnienia przyczynią się do sprawniejszego funkcjonowania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej. Jednocześnie Prezes UKE przeprasza za niedogodności wynikające z podjętych przez organ postępowań mających na celu uporządkowanie stanu prawnego i nieprawidłowej praktyki sięgającej 2004 roku.”

Co obowiązuje w PZK

Sens tego co powyżej dla nas jest taki:

1. Wnioskodawcą o wydanie pozwolenia klubowego lub na stację bezobsługową

należącą do Oddziału PZK nieposiadającego osobowości prawnej jest Polski Związek krótkofalowców w Warszawie ul. Okólnik 9A m 16 00-368 Warszawa. Załącznikiem jest odpis aktualny z rejestru KRS dla PZK nr KRS 0000088401. W przypadku oddziałów terenowych z osobowością prawną wnioskodawcą może być oddział i wówczas załącznikiem jest jego KRS.

2. Pod wnioskiem o pozwolenie na stację klubową musi być podpisany ktoś uwiarygodniony w KRS (w PZK to członek prezydium) lub reprezentant wykazany na zgłoszeniu stowarzyszenia zwykłego. Może to być także osoba posiadająca pełnomocnictwo członka prezydium.

3. Nie ma pojęcia wznowienie pozwolenia. Pozwolenia na stacje Klubowe i bezobsługowe są wydawane na 5 lat. Po upływie okresu ich ważności występujemy ponownie.

4. Załączniki do wniosku o wydanie pozwolenia to: zgody kierownika stacji i operatorów odpowiedzialnych lub operatora stacji bezobsługowej, zgoda właściciela lokalu lub obiektu gdzie zainstalowana jest stacja, odpis KRS. W przypadku działania na podstawie pełnomocnictwa załącznikiem jest także pełnomocnictwo.

Prawdopodobnie w związku ze zmianami w przepisach o KRS od lipca 2011 zniknie potrzeba dołączania odpisów KRS, to nieco uprości i potani procedurę.

Od listopada 2010 roku wydałem kilkadziesiąt pełnomocnictw do występowania przed UKE w sprawach o pozwolenia radiowe, przeważnie prezesom Oddziałów Terenowych. Podpisałem także kilka wniosków osobiście.

Piotr SP2JMR prezes PZK

Silent Key

SP7BBO s.k.

Wiesław Jałocha SP7BBO. Cześć Jego pamięci!

SP4BY s.k.

Szczęśny Jan Szymański SP4BY. Cześć Jego pamięci!

SP6GB s.k.

Ziemowit Bogatkowski SP6GB. Cześć Jego pamięci!

SP2BZW s.k.

Dariusz Stefan SP2BZW. Cześć Jego pamięci!



SP6FIK s.k.

Ignacy Mucha SP6FIK.

Cześć Jego pamięci!